PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2009. gada 20. maijā *

Apvienotās lietas T-405/07 un T-406/07

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), Strasbūra (Francija), ko pārstāv P. Grefs [*P. Greffe*], Ž. Šumans [*J. Schouman*] un L. Podrā [*L. Paudrat*], *avocats*,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliards-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētāju,

par prasībām attiecīgi par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 10. jūlija lēmumu (Lieta R 119/2007-1) un 2007. gada 12. septembra lēmumu (Lieta R 120/2007-1)

* Tiesvedības valoda — franču.

saistībā ar pieteikumiem reģistrēt vārdiskus apzīmējumus “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” kā Kopienas preču zīmes.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Azizi [*J. Azizi*] (referents), tiesneši E. Kremona [*E. Cremona*] un S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*],

sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumus, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti 2007. gada 14. novembrī,

ņemot vērā 2008. gada 10. janvāra rīkojumu par lietu T-405/07 un T-406/07 apvienošanu,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 1. februārī,

pēc 2008. gada 3. decembra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 2004. gada 1. jūnijā prasītāja, *Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe* (*CFCMCEE*), iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) divus Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumus saskaņā ar grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.). Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes ir vārdiski apzīmējumi "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD". Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 9., 36. un 38. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

2 Ar 2006. gada 5. un 7. decembra lēmumiem, kas pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 2. punktu, pārbaudītājs atteica reģistrēt pieteiktās preču zīmes saistībā ar visām attiecīgajām precēm un pakalpojumiem. Šīs preces un pakalpojumi saistībā ar katru klasi atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: fotogrāfiskie, kinematogrāfiskie, signalizācijas, kontroles (pārbaudes) aparāti un instrumenti; aparāti skaņas vai attēla ierakstīšanai, pārraidei, vai reproducēšanai; ieraksta diski, elektroniskie plānotāji, tirdzniecības automāti, videolentes, bankas automāti, biļešu automāti, kontu izrakstu automāti, kontu izvilkumu automāti, kameras (kinematogrāfiskie aparāti), videokameras, magnētiskās kartes, identificēšanas magnētiskās kartes vai identificēšanas magnētiskās kartes ar mikroprocesoru; maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes vai

maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes ar mikroprocesoru; videokasetes, lasāmatmiņas kompaktdiski, svītrkodu nolasītāji, kompaktdiski (audio-video), optiskie kompaktdiski, viltotās naudas detektori, disketes, magnētiskie datu nesēji, optiskie datu nesēji, video ekrāni, aparāti informācijas apstrādei, sakaru aparāti, saskarnes (informātikas), lasītāji (informātikas), programmatūra (ierakstītas programmas), monitori (datorprogrammas), datori, datoru perifērijas iekārtas, ierakstītas datorprogrammas, ierakstītas operētājsistēmas programmas (datoriem), radiotelefoni, uztvērēji (audio, video), telefona aparāti, televīzijas aparāti, priekšapmaksas mehānismi televīzijas aparātiem, laika uzskaites aparāti, pārraidītāji (telekomunikāciju), centrālās [datu] apstrādes vienības (procesori);

— 36. klase: darījumi ar nekustamajiem īpašumiem; negadījumu apdrošināšana, faktorings, banku darījumi, finanšu darījumi, monetārie darījumi, kredītaģentūras, parādu piedzīšanas aģentūras, finanšu analīze, apdrošināšana, līzings, nekustamā īpašuma vērtēšana, vērtspapīru emisija, pensiju fonds, kapitāla veidošana, ieguldīšana un izvietošana, kredītkaršu pakalpojumi, debetkaršu pakalpojumi, galvojumi (garantijas), valūtas maiņas operācijas, čeku pārbaude, ceļojuma čeku izdošana, konsultācijas finanšu jomā, starpniecība apdrošināšanas jomā, starpniecība nekustamo īpašumu jomā, starpniecība biržā, kredīts, vērtspapīru depozīts, depozīts seifos, uzkrājumi, finanšu vērtējumi un ekspertīze (apdrošināšana, bankas, nekustamie īpašumi), fiduciāra pakalpojumi, finanšu pakalpojumi, finanšu informācija (apdrošināšana, bankas, nekustamie īpašumi), investīciju un finanšu ieguldījumu pakalpojumi, finanšu līdzekļu elektroniskie pārvedumi, kapitāla pārvaldīšana, finanšu informācija, īres maksas iekasēšana, veselības apdrošināšana, apdrošināšana jūrniecības jomā, aizdevumi pret ķīlu, finanšu operācijas, monetāras operācijas, finanšu atbalsts, aizdevums (finanšu), finanšu darījumi, dzīvības apdrošināšana, vērtspapīru kontu pārvaldīšana, finanšu informācijas pakalpojumi tiešsaistē, interaktīvi informātiskie finanšu informācijas pakalpojumi, izņemot visus pakalpojumus, kas izklāstīti pakalpojumu zīmes reģistrācijas pieteikumos saistībā ar veselības aprūpi un medicīnas tehnoloģijām un ko sniedz maksātājaģenti;

— 38. klase: telekomunikācijas, informācijas (ziņu) aģentūras, it īpaši banku nozarē, sakari ar datoru terminālu palīdzību, radiokomunikācijas, telefona komunikācijas, sūtījumu ekspedīcija, sūtījumu pārsūtīšana, televīzijas programmu pārraidīšana,

radio pārraides, televīzijas pārraides, informācijas telekomunikāciju jomā, telekomunikācijas aparātu noma, ziņojumu nosūtīšanas aparātu noma, telefonu noma, e-pasts, ziņojumu pārsūtīšana, ziņojumu un attēlu pārsūtīšana ar datoru palīdzību, mobilā radiotelefonija, satelītpārraide, telefona pakalpojumi, informācijas pārraide interneta, intraneta un ekstraneta tīklos, informātiskās interaktīvās informācijas pārraides pakalpojumi, datu bāzē ietvertās informācijas pārraide, starptautiskie datu pārraides pakalpojumi starp tīklā esošām informātikas sistēmām, informācijas pārraide tiešsaistē, izņemot visus pakalpojumus, kas izklāstīti pakalpojumu zīmes reģistrācijas pieteikumos saistībā ar veselības aprūpi un medicīnas tehnoloģijām un ko sniedz maksātājaģenti.

3 2007. gada 16. janvārī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu pārsūdzēja pārbaudītāja lēmumus.

4 Ar 2007. gada 10. jūlija lēmumu lietā R 119/2007-1 (lieta T-405/07) un 2007. gada 12. septembra lēmumu lietā R 120/2007-1 (lieta T-406/07) (turpmāk tekstā — "apstrīdētie lēmumi") Apelāciju pirmā padome noraidīja prasītājas apelācijas sūdzības.

5 Lai pamatotu apstrīdētos lēmumus, Apelāciju padome būtībā konstatēja, ka šajā gadījumā konkrētā sabiedrības daļa bija vidusmēra Eiropas patērētāji ar angļu valodas zināšanām. Vārdi "p@y" un "pay", kas nozīmē "maksāt", varētu tikt saistīti ar interneta un informātikas jomu, jo vidusmēra patērētājs ir radis izmantot interneta tīklu un elektroniskos maksāšanas līdzekļus, lai veiktu pirkumus no attāluma (apstrīdēto lēmumu 15. un 16. punkts). Tiešo un patērētājam uzreiz uztveramo norādi uz interneta tīklu, elektronisko tirdzniecību un kopumā uz elektroniskajām telekomunikācijām pastiprina tipogrāfiskais simbols "@" apzīmējumā "P@YWEB CARD" (apstrīdētā lēmuma lietā T-405/07 15. un 16. punkts). Saistībā ar vārdu "web" Apelāciju padome norādīja, ka tas tika ierasti lietots, lai kopumā apzīmētu interneta tīklu. Ņemot vērā

preces un pakalpojumus, saistībā ar kuriem tika iesniegts reģistrācijas pieteikums, šo vārdu konkrētā sabiedrības daļa uzreiz uztvertu kā tiešu norādi uz internetu un vispārēji uz datortīkliem (apstrīdēto lēmumu 17. un 18. punkts). Saistībā ar vārdu "card" Apelāciju padome uzskatīja, ka tas tika plaši izmantots informātikas, finanšu un banku žargonā. Vidusmēra patērētājs to saprastu kā tiešu norādi uz kredītkartēm un vispārīgāk — uz viedkartēm, nevis kā attiecīgo preču un pakalpojumu komerciālās izcelsmes norādi (apstrīdēto lēmumu 19. un 20. punkts). Tādēļ katram reģistrācijai pieteikto preču zīmju veidojošajam elementam nav atšķirtspējas saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem (apstrīdēto lēmumu 21. punkts).

6 Turklāt trīs attiecīgo vārdu kombinācija nav izgudrota vai neparasta pēc savas struktūras un negroza to, kā šo kombināciju uztver vai saprot konkrētā sabiedrības daļa. Kombinācijas "p@yweb card" un "payweb card" ļauj uzskatīt, ka trīs tās veidojošo vārdu nozīme ir tieši tāda pati kā izteicienā, kas sastāv no tādiem pašiem nesavienotiem vārdiem (apstrīdēto lēmumu 22.–24. punkts). Tādējādi no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa šo kombināciju struktūrai nav nekādas manāmas atkāpes, kas varētu norādīt komerciālo izcelsmi, no izteiksmes veida, kas tiek izmantots parastajā valodas lietojumā (apstrīdēto lēmumu 25. punkts).

7 Saistībā ar attiecīgo apzīmējumu trīs komponentu nozīmi Apelāciju padome norādīja, ka vidusmēra patērētājam, kas ikdienā saskaras ar interneta tehnoloģijām un elektronikas tehnoloģijām, uzreiz bija jāsaprot saikne starp, no vienas puses, šīm tehnoloģijām un ar tām saistītajām precēm un pakalpojumiem un, no otras puses, vārdiem "pay" vai "p@y", "web" un "card", kas tiek plaši izmantoti informātikas un e-komercijas žargonā (apstrīdēto lēmumu 27. punkts). Tādēļ šo trīs elementu, kas saistīti ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, kombināciju konkrētā sabiedrības daļa uztvertu kā norādošu uz karti, kas var tikt izmantota, lai varētu veikt pirkumus ar interneta tīkla starpniecību, un vispārīgāk — kā norādošu uz jaunajām elektroniskajām informācijas un komunikāciju tehnoloģijām (apstrīdēto lēmumu 28. punkts).

8 Tādējādi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes galvenokārt bija vērstas uz patērētāju aicināšanu pirkt attiecīgās preces un izmantot pakalpojumus, lai ar kartes palīdzību varētu veikt maksājumus tiešsaistē. Tas attiecas uz šādu sarakstu: "fotogrāfiskie, kinematogrāfiskie, signalizācijas, kontroles (pārbaudes) aparāti un instrumenti; aparāti skaņas vai attēla ierakstīšanai, pārraidei, vai reproducēšanai; ieraksta diski, elektroniskie plānotāji, tirdzniecības automāti, videolentes; bankas automāti, biļešu automāti, kontu izrakstu automāti, kontu izvilkumu automāti; kameras (kinematogrāfiskie aparāti), videokameras; atmiņas kartes vai kartes ar mikroprocesoru, magnētiskās kartes vai magnētiskās kartes ar identificēšanas mikroprocesoru, maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes vai maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes ar mikroprocesoru; videokasetes, lasāmatmiņas kompaktdiski, svītrkodu nolasītāji, kompaktdiski (audio-video), optiskie kompaktdiski, viltotās naudas detektori, disketes, magnētiskie datu nesēji, optiskie datu nesēji, video ekrāni, aparāti informācijas apstrādei, sakaru aparāti, saskarnes (informātikas), lasītāji (informātikas), programmatūra (ierakstītas programmas), monitori (datorprogrammas), datori, datoru perifērijas iekārtas, ierakstītas datorprogrammas, ierakstītas operētājsistēmas programmas (datoriem), radiotelefoni, uztvērēji (audio, video), telefona aparāti, televīzijas aparāti, priekšapmaksas mehānismi televīzijas aparātiem, laika uzskaites aparāti, pārraidītāji (telekomunikāciju), centrālās [datu] apstrādes vienības (procesori)", kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē. Visu šo produktu specifiskā un obligātā funkcija ir nodrošināt, lai tiktu realizēti telekomunikāciju pakalpojumi un banku un finanšu pakalpojumi, kas nepieciešami, lai veiktu maksāšanas operācijas tiešsaistē (apstrīdēto lēmumu 30. un 31. punkts).

9 Turklāt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, apskatītas kopumā, var kalpot, lai apzīmētu "atmiņas kartes vai kartes ar mikroprocesoru, magnētiskās kartes vai magnētiskās kartes ar identificēšanas mikroprocesoru, maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes vai maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes ar mikroprocesoru; magnētiskos datu nesējus, priekšapmaksas mehānismus televīzijas aparātiem", kas ietilpst tajā pašā klasē, gan kā tādus, gan to mērķi. Apelāciju padome uzskata, ka šīs preces ir viedkartes, kas var tikt izmantotas kā maksāšanas līdzeklis interneta tīklā. Turklāt šo preču specifiskā funkcija ir nodrošināt prasītājas sniegtos informācijas komunikācijas un nosūtīšanas pakalpojumus tiešsaistē, kuri nepieciešami, lai veiktu pirkumus no attāluma. Tādēļ no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa pastāv tieša un konkrēta saikne starp reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm un šīm precēm (apstrīdēto lēmumu 32. un 33. punkts).

10 Preču zīmju, kuras lūgts reģistrēt saistībā ar pakalpojumiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 36. un 38. klasē, tīri informatīvais un veicinošais raksturs iestājas pret to, ka konkrētā sabiedrības daļa tās uztvertu kā šo pakalpojumu komerciālās izcelsmes norādi. To visu galvenais vai pakārtotais priekšmets ir elektronisko telekomunikāciju pakalpojumi, ieskaitot interneta tīklā sniegtos, kā arī tiešsaistes pakalpojumus banku, finanšu un apdrošināšanas jomā (apstrīdēto lēmumu 34. punkts). Saistībā ar 36. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem Apelāciju padome konstatēja, ka ar reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm tika pausts skaidrs informatīvs ziņojums, proti, ka ar attiecīgajiem pakalpojumiem saistītā informācija var tikt saņemta un operācijas var tikt veiktas no attāluma, pateicoties maksājumu kartei, kas pieslēgta internetam vai informātikas tīklam kopumā. Turklāt, tā kā 38. klasē ietilpstošie pakalpojumi ir saistīti ar elektroniskās informācijas pārsūtīšanas līdzekļiem, tiem ir tieša saikne ar interneta tīkla funkcionēšanu un izmantošanu un vispārīgāk — ar jaunajām informācijas tehnoloģijām (apstrīdēto lēmumu 35. un 36. punkts).

11 No tā izriet, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, apskatītas kopumā, tiek galvenokārt uztvertas kā attiecīgo preču un pakalpojumu komerciāla prezentācija un ka to galvenā, ja ne vienīgā funkcija ir attiecīgajam patērētājam norādīt, ka tas ir sastapies ar preci vai pakalpojumu, kas viņam ļauj ar kartes palīdzību veikt maksāšanas operācijas tiešsaistē (apstrīdēto lēmumu 37. punkts).

12 Apelāciju padome secināja, ka pārbaudītājs pamatoti uzskatīja, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais atteikuma pamatojums iestājas pret reģistrācijai pieteikto preču zīmju reģistrēšanu. Šajos apstākļos Apelāciju padome uzskatīja, ka nebija jāspriež par minētās regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta eventuālo piemērošanu.

Lietas dalībnieku prasījumi

13 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētos lēmumus;

— reģistrēt pieteikto preču zīmi saistībā ar visām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 9., 36. un 38. klasē.

14 Tiesas sēdē, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu, prasītāja precizēja, ka tā vienīgi lūdz atcelt apstrīdētos lēmumus un ka tā atsakās no prasījumu otrās daļas, par ko ir izdarīta atzīme tiesas sēdes protokolā.

15 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. *Lietas dalībnieku argumenti*

16 Prasītāja izvirza vienu pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

17 Pirmkārt, prasītāja būtībā apgalvo, ka vārds "pay" vai "p@y" norāda uz darbības vārdu "maksāt" un tam nav nekādas saiknes ar interneta vai informātikas jomām. Turklāt apzīmējuma "P@YWEB CARD" gadījumā elements "p@y" ir neparasts un pārsteidzošs tādēļ, ka tajā ir ietverts komerciālais a.

18 Otrkārt, saistībā ar vārdu "web" prasītāja norāda, ka angliski runājošā sabiedrības daļa šo vārdu galvenokārt saprot kā tīklu, kā tīklu no tīkliem vai kā samezglojumu un pēc analoģijas jebkādu apkopojumu vai kompleksu tīklu, kas ietver saites un sazarojumus, un nevis kā tiešu norādi uz internetu vai informātikas tīkliem. Vārds "web" var asociēties ar internetu vai citiem telekomunikāciju tīkliem vienīgi kā frāzes "world wide web" abreviatūra, un šajā gadījumā tai vienmēr priekšā ir noteiktais artikuls "the".

19 Treškārt, prasītāja norāda, ka vārds "card" vispirms nozīmē papīra vai kartona gabalu un patērētājs to neuztver kā norādi uz informātikas, banku vai finanšu jomu.

20 Ceturtkārt, saistībā ar "payweb" un "p@yweb" neparasto kombināciju, kuru abi elementi nepieder pie vienas jomas un pauž dažādus jēdzienus, prasītāja apgalvo, ka šai kombinācijai nav nekādas tiešas, noteiktas un tūlītējas nozīmes, ko uztver angliski runājošais patērētājs saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, un tādēļ tai ir atšķirtspēja. Tas pats kopumā ir sakāms par elementu "pay", "p@y", "web" un "card" kombināciju, kura ir jāanalizē padziļināti un kura neatbilst angļu valodas sintaktiskajiem noteikumiem.

21 Līdz ar to reģistrācijai pieteiktās preču zīmes saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem ir izgudrotas kombinācijas, kas izriet no vārdu "pay", "p@y", "web" un "card" neparastas un īpašas apvienošanas un kam nav tieši un tūlītēji identificējamas nozīmes. Būtībā Apelāciju padome būtu varējusi nonākt pie sava secinājuma vienīgi ar sarežģītas analīzes palīdzību, ko samērā uzmanīgs vidusmēra patērētājs neveic. Ņemot vērā, ka no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa tām nav tiešas, noteiktas un tūlītējas nozīmes, reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nevar tikt uzskatītas par tādām, kas apraksta attiecīgās preces un pakalpojumus vai kādu no to pazīmēm, un ir atšķirtspējīgas saistībā ar minētajām precēm un pakalpojumiem.

22 Arī saistībā ar tādām Nicas nolīguma 9. klasē ietilpstošajām precēm kā tām, kas izklāstītas šī sprieduma 8. punktā, prasītāja noraida kā acīmredzami nepamatotu Apelāciju padomes apgalvojumu, ka šo preču specifiskā un obligātā funkcija ir nodrošināt telekomunikāciju pakalpojumu un banku un finanšu pakalpojumu realizēšanu, kuri nepieciešami, lai veiktu maksāšanas operācijas tiešsaistē. Saistībā ar šīm precēm konkrētā sabiedrības daļa neuztvers reģistrācijai pieteiktās preču zīmes kā to komerciālās izcelsmes norādi. Vienīgi ar sarežģītas analīzes palīdzību, ko samērā

uzmanīgs vidusmēra patērētājs neveic, Apelāciju padome būtu varējusi secināt, ka reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm nav atšķirtspējas saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem.

23 Saistībā ar tādām citām 9. klasē ietilpstošajām precēm, kādas izklāstītas šī sprieduma 9. punktā, prasītāja būtībā to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti šī sprieduma 21. un 22. punktā, uzskata, ka Apelāciju padomes vērtējums arī ir acīmredzami kļūdains. Visbeidzot analoģisku iemeslu dēļ prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padomes vērtējums saistībā ar Nicas nolīguma 36. un 38. klasē ietilpstošajām precēm arī ir acīmredzami kļūdains.

24 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, prasītāja apgalvo, ka reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm ir atšķirtspēja saistībā ar visām attiecīgajām precēm un pakalpojumiem un ka tās nav aprakstošas.

25 ITSB būtībā lūdz noraidīt prasību, jo, apskatītas kopumā, reģistrācijai pieteiktās preču zīmes tiek, pirmkārt, uztvertas kā maksājumu karte elektroniskajiem darījumiem internetā un, otrkārt, kā karte, kura ļauj piekļūt par maksu internetam.

26 Saistībā ar pirmo no šīm nozīmēm ITSB apgalvo, ka apzīmējumi "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" tieši apraksta magnētisko maksājumu karšu vai maksājumu karšu ar mikroprocesoru, kredīta vai debetkaršu, kā arī atmiņas karšu vai karšu ar mikroprocesoru un magnētisko karšu, kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē, raksturu un/vai mērķi tiktāl, ciktāl tās var tikt izmantotas kā maksājumu kartes. Tāda pati argumentācija attiecas uz 36. klasē ietilpstošajiem kredītkaršu pakalpojumiem un

debetkaršu pakalpojumiem un vispārīgāk — uz visiem ar reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm aptvertajiem nekustamo īpašumu un finanšu pakalpojumiem, kurus mērķis ir it īpaši pārskaitīt naudas summu. Šī nozīme arī apraksta visu 9. klasē ietilpstošo informātikas preču funkciju, kā arī 38. klasē ietilpstošo telekomunikāciju pakalpojumu funkciju, kuri ir nepieciešamie palīglīdzekļi, lai realizētu maksājumu informātikas sistēmu internetā.

27 Saistībā ar otro no šīm nozīmēm ITSB apgalvo, ka tā apraksta 9. klasē ietilpstošo magnētisko identifikācijas karšu vai identifikācijas karšu ar mikroprocesoru raksturu un funkciju, jo šīs preces ļauj identificēt interneta lietotāju, lai garantētu informācijas apmaiņas vai internetā veikto darījumu konfidencialitāti. Tas pats ir sakāms par tajā pašā klasē ietilpstošajiem magnētisko datu nesējiem un optisko datu nesējiem tiktāl, ciktāl šiem datu nesējiem var būt karšu forma un ar tiem var tikt ļauts piekļūt internetam par maksu. Šī nozīme arī apraksta 38. klasē ietilpstošo telekomunikāciju pakalpojumu funkciju.

28 Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes apraksta visu šo pakalpojumu, kuriem var būt kopīga informācijas internetā saņemšana vai nosūtīšana (par maksu), funkciju. Tas attiecas uz radiokomunikācijas, televīzijas programmu pārraidīšanas, radiopārraides, televīzijas pārraides, mobilās radiotelefonijas, satelītpārraides pakalpojumiem un telefonpakalpojumiem, jo ir zināms, ka internets ļauj uztvert radio un televīzijas pārraides, kā arī veikt telefona komunikācijas.

29 ITSB uzskata, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes drīzāk ir attiecīgo preču un pakalpojumu funkcionēšanas rakstura, mērķa un modalitāšu norāde, nevis to komerciālās izcelsmes norāde. Neviens no šiem elementiem neļauj konkrētajai sabiedrības daļai tās viegli un uzreiz iegaumēt kā atšķirtspējīgas preču zīmes saistībā ar šīm precēm un pakalpojumiem.

2. *Pirmās instances tiesas vērtējums*

Atbilstošā juridiskā pamatojuma un judikatūras atgādinājums

30 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu netiek reģistrētas “preču zīmes, kam nav atšķirtspējas”.

31 Vispārējo interešu jēdziens, kas ir Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pamatā, nav nošķirams no preču zīmes pamatfunkcijas, kas ir garantēt patērētājam vai gala lietotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot tam bez sajaukšanas iespējas atšķirt šo preci vai pakalpojumu no citas izcelsmes precēm un pakalpojumiem (šajā sakarā skat. Tiesas 2008. gada 8. maija spriedumu lietā C-304/06 P *Eurohypo*/ITSB, Krājums, I-3297. lpp., 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Tādējādi šīs tiesību normas nozīmē atšķirtspēja ir preču zīmei, kas ļauj identificēt preces vai pakalpojumu, saistībā ar kuru tiek lūgta reģistrācija, piederību noteiktam uzņēmumam un tādēļ nošķirt šīs preces un pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem (Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-456/01 P un C-457/01 *Henkel*/ITSB, *Recueil*, I-5089. lpp., 34. punkts). Šajā sakarā preču zīmei nav jāsniedz precīza informācija par preces ražotāja vai pakalpojumu sniedzēja identitāti. Pietiek ar to, ka preču zīme ļauj attiecīgajai sabiedrības daļai atšķirt ar to apzīmētās preces vai pakalpojumus no tiem, kam ir cita komerciālā izcelsme, un ļauj secināt, ka visu preču vai pakalpojumu, kuri ar to tiek apzīmēti, tirdzniecību vai sniegšanu kontrolē viens vienīgs uzņēmums, kas ir atbildīgs par to kvalitāti (skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. oktobra spriedumu apvienotajās lietās no T-387/06 līdz T-390/06 *Inter-IKEA*/ITSB (paletes attēlojums), Krājumā nav publicēts, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Taču šīs tiesību normas nozīmē atšķirtspējas nav apzīmējumam, kas neļauj attiecīgajai sabiedrības daļai izdarīt atkārtotu pirkumu, ja ir gūta pozitīva pieredze, vai izvairīties no tā, ja ir gūta negatīva pieredze, attiecīgo preču vai pakalpojumu nākamās iegādāšanās gadījumā. Tā tas it īpaši ir gadījumā ar apzīmējumiem, kas tiek vispārīgi izmantoti attiecīgo preču un pakalpojumu tirdzniecībā. Šie apzīmējumi tiek uzskatīti par tādiem, kas nespēj pildīt preču zīmes pamatfunkciju, proti, identificēt attiecīgās preces vai pakalpojuma izcelsmi (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedumu lietā T-341/06 *Compagnie générale de diététique*/ITSB ("GARUM"), Krājumā nav publicēts, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Visbeidzot, preču zīmes atšķirtspēja ir jāizvērtē, pirmkārt, attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, saistībā ar kuriem ir pieteikta reģistrācija, un, otrkārt, attiecībā uz samērā informētas, uzmanīgas un apdomīgas konkrētās sabiedrības daļas uztveri (iepriekš 32. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās "paletes attēlojums", 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par to, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver reģistrācijai pieteiktās preču zīmes

Vispārējie jautājumi

35 Vispirms saistībā ar konkrētās sabiedrības daļas noteikšanu ir jākonstatē, ka Nicas nolīguma 9., 36. un 38. klasē ietilpstošās preces un pakalpojumi, saistībā ar kuriem šajā lietā tika lūgta reģistrācija, it īpaši attiecas uz elektroniku, informātiku, komunikāciju

un datu apmaiņas tīklu izmantošanu, elektronikas, informātikas un telekomunikāciju aparātiem un medijiem, kā arī uz komerciāliem darījumiem, kas ietilpst finanšu, banku, apdrošināšanas un nekustamo īpašumu nozarēs un kurus pieprasa visi Eiropas vidusmēra patērētāji. Tā kā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes sastāv no trīs vārdiem angļu valodā, un šī valoda tiek bieži izmantota finanšu, bankas, elektronikas un informātikas jomās, kas ietilpst minētajās klasēs, Apelāciju padome pamatoti ņēma vērā angliski runājošu vidusmēra patērētāju vai patērētāju ar elementārām angļu valodas zināšanām, kas katrā ziņā pārstāv ievērojamu daļu no Eiropas konkrētās sabiedrības daļas.

36 Pēc tam ir jāizvērtē, vai Apelāciju padome pareizi izanalizēja reģistrācijai pieteikto preču zīmju trīs komponentus — gan kopā, gan atsevišķi — no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa, lai secinātu, ka šīm preču zīmēm nav atšķirtspējas saistībā ar precēm un pakalpojumiem, sakarā ar kuriem lūgta reģistrācija.

37 Kā tas precizēts judikatūrā, saliktu vārdisku apzīmējumu gadījumā ir jāņem vērā to atbilstošā nozīme, kas noteikta, pamatojoties uz visiem šo apzīmējumu veidojošajiem elementiem, un nevis uz vienu no šiem elementiem (Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. novembra spriedums lietā T-28/06 *RheinfelsQuellen H. Hövelmann*/ITSB ("VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN"), Krājums, II-4413. lpp., 32. punkts). Izvērtējot kombinētās preču zīmes atšķirtspēju, nedrīkst analizēt tikai un vienīgi katru tās vārdu vai elementu atsevišķi, bet gan katrā ziņā ir jāpamatojas uz šīs preču zīmes radīto kopējo iespaidu konkrētās sabiedrības daļas uztverē, nevis uz pieņēmumu, ka elementu, kuriem atsevišķi pašiem par sevi nepiemīt atšķirtspēja, kombinācija arī nevar būt atšķirtspējīga. Tikai tas apstāklis vien, ka katram no šiem elementiem atsevišķi nav atšķirtspējas, nenoliedz, ka šo elementu veidotajai kombinācijai var būt atšķirtspēja (iepriekš 31. punktā minētais spriedums lietā *Eurohypo*/ITSB, 41. punkts). Citiem vārdiem sakot, lai noteiktu, vai preču zīmei ir atšķirtspēja, ir jāņem vērā tās radītais kopējais iespaids, bet tas tomēr nenozīmē, ka pirms tam nevar secīgi pārbaudīt dažādus šo preču zīmi veidojošos elementus (Tiesas 2007. gada 25. oktobra spriedums lietā C-238/06 P *Develey*/ITSB, Krājums, I-9375. lpp., 82. punkts).

38 Tādēļ reģistrācijai pieteiktās preču zīmes ir jāanalizē saistībā ne tikai ar dažādiem tās veidojošiem elementiem un attiecībām starp tiem, bet arī kopumā.

Par trīs elementiem, kas veido reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, un to attiecībām

39 Saistībā ar angļu vārdu "pay" vai "p@y" Apelāciju padome pareizi konstatēja, ka tas nozīmē "maksāt" un burta "a" aizvietošanai ar tipogrāfisko simbolu "@" — kas sastāv vienīgi no mazā burta "a", kas uzrakstīts kursīvā un kam apkārt apvilkts aplis — nav ievērojamas ietekmes uz vidusmēra patērētāja uztveri. Gluži kā to apgalvo ITSB, fakts, ka angļu valodā šo vārdu galvenokārt izmanto kā darbības vārdu, neliedz to izmantot kā substantīvu tādās kombinācijās kā "payTV" vai "payphone". Tādēļ ir jākonstatē, ka no vidusmēra patērētāja viedokļa vārdam "pay" vai "p@y" ir stipra finanšu un banku konotācija.

40 Prasītāja arī nepamatoti apstrīd saiknes pastāvēšanu starp, no vienas puses, vārdu "pay" vai "p@y" un, no otras puses, informātikas un interneta jomu. Saistībā ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi lietā T-405/07 tāda saikne izriet no fakta kā tāda, ka vārdā "p@y" ir komerciālais a, kas pats par sevi norāda uz internetu un it īpaši uz e-pastu, t.i., interneta tīklā notiekošo elektronisko saziņu.

41 Turklāt reģistrācijai pieteiktajās preču zīmēs vārds "pay" un "p@y" tiek kombinēts ar vārdiem "web" un "card", saiknēm starp vārdiem "pay" vai "p@y" un "web" esot īpaši stiprām sakarā ar faktu, ka tie ir apvienoti vienā vārdā. Līdz ar to, ņemot vērā vārda "web" informātikas konotāciju (skat. šī sprieduma 42. punktu), Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 16. punktā pamatoti secināja, ka konkrētā sabiedrības daļa uzreiz uztver vārdu "pay" vai "p@y" kā saistītu ar internetu un elektronisko maksājumu darbībām, kā tas ir it īpaši gadījumā ar pirkumiem no attāluma un piekļuvi par maksu komunikāciju tīklam.

42 Saistībā ar vārdu “web” ir jānoraida prasītājas tēze, ka šis vārds galvenokārt nozīmē “tīklu”, “tīklu no tīkliem” un “samezglojumu” un tam nav pietiekamas saiknes ar informātikas vai interneta jomu. Mūsdienās vārds “web” ietilpst angļu informātikas pamatleksikā un norāda uz internetu, kas ir vispasaules elektroniska un informātiska infrastruktūra, vispārzināma un plaši izmantota. To apstiprina domēnu vārdu “www” abreviatūra, kas apzīmē sinonīmu izteicienu “world wide web”, vai tādi izteicieni kā “sērfot tīklā”, kas raksturo navigācijas operācijas interneta tīklā. Tādēļ Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 17. un 18. punktā pareizi konstatēja, ka vidusmēra patērētājs vārdu “web” uzreiz sapratīs kā tiešu norādi uz internetu un vispārīgāk — uz informātikas tīkliem.

43 Saistībā ar vārdu “card” Apelāciju padome pamatoti secināja, ka mūsdienu angļu valodā šis vārds ļoti bieži norāda uz kredīt- vai debetkartēm un banku kartēm kopumā, ieskaitot viedkartes (apstrīdēto lēmumu 19. un 20. punkts). Šo finanšu un banku konotāciju nevājina fakts, ka galvenajās angļu vispārējās vārdnīcās šis vārds ir arī definēts kā tāds, kas apzīmē papīra vai kartona gabalu. Šajā lietā šī konotācija ir vēl it īpaši pastiprināta saistībā ar vārda “card” kombināciju ar vārdu “pay” vai “p@y”, pat ja reģistrācijai pieteiktajās preču zīmēs šie vārdi ir atdalīti ar atstarpi.

44 Turklāt nevar tikt pieņemta prasītājas tēze, ka nav saiknes starp vārdu “card” un informātikas vai interneta jomu. It īpaši iespēja piekļūt ar kartes palīdzību, vajadzības gadījumā par to maksājot, komunikāciju tīklam ar publiska vai privāta elektroniskā termināla starpniecību un šajā tīklā veikt komerciālus vai finanšu darījumus vai iespēja veikt preču vai pakalpojumu iegādi tiešsaistē ar kredītkarti ir kļuvusi par plaši izplatītu parādību Eiropas vidusmēra patērētājam (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 25. novembra spriedumu lietā T-325/07 *CFCMCEE*/ITSB (“SURFCARD”), Krājumā nav publicēts, 56. un 67. punkts).

45 Līdz ar to, ņemot vērā vārda "pay" vai "p@y" nozīmi (maksāt) un tā ciešo saikni ar, no vienas puses, vārdu "web", kuram tas ir pievienots, un, no otras puses, vārdu "card", kas it īpaši nozīmē bankas karti vai kredīt- vai debetkarti, vidusmēra patērētājs, kuram vajadzētu būt pietiekami informētam, uzmanīgam un apdomīgam, tiek neizbēgami mudināts asociēt bez padziļinātas apdomāšanas šos trīs dažādos elementus gan ar finanšu un banku jomām plašā nozīmē, gan ar informātikas un interneta jomām.

Par reģistrācijai pieteikto preču zīmju vērtēšanu kopumā

46 Ir jānorāda, ka vārdiskie apzīmējumi "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" sastāv no galvenā substantīva ("card") un diviem kvalificējošiem substantīviem ("pay" vai "p@y" un "web"). Galvenais substantīvs ir atdalīts ar atstarpi no diviem kvalificējošiem substantīviem, kas ir apvienoti vienā vārdā. Kā to konstatējusi Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 24. punktā, šīs kombinācijas struktūrai nav neparasta rakstura un tā pilnībā atbilst angļu valodas leksikas un sintakses noteikumiem, tāpat kā "payphone" vai "payTV", kas tiek it īpaši izmantoti informātikas, elektronikas, mediju un telekomunikāciju nozarēs, uz kurām attiecas Nicas nolīguma 9., 36. un 38. klase (šajā sakarā un pēc analoģijas skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā "SURFCARD", 53. punkts).

47 Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka kombinācijas "p@yweb" un "payweb", kas var apzīmēt par maksu izmantojamu elektronisku vai informātikas infrastruktūru, kā arī šajā sakarā piedāvātos maksas pakalpojumus, nevar radīt priekšstatu, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes no vidusmēra patērētāja viedokļa ir neparastas vai izgudrotas. Tā vēl jo vairāk ir taisnība, jo šo kombināciju nobeigumā ir vārds "card", kas norāda uz maksāšanas līdzekli, kas izmantojams šīs infrastruktūras kontekstā vai lai pirktu šos pakalpojumus (skat. iepriekš šī sprieduma 43. un 45. punktu).

48 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 24. punktā pamatoti konstatēja, ka kombināciju "p@yweb card" un "payweb card" nozīme neatšķiras no izteiciena, kas sastāv no tiem pašiem vārdiem, nozīmes un ka līdz ar to šīs kombinācijas kā tādas nav neparastas vai izgudrotas.

49 Ir arī jānoraida prasītājas arguments, kas izvirzīts prasības atbalstam lietā T-405/07 un saskaņā ar kuru vārdiskā preču zīme "P@YWEB CARD" ir atšķirtspējīga, jo burts "a" ir aizvietots ar tipogrāfisko simbolu "@", kas ir neparasti un pārsteidzoši vidusmēra patērētājam. No konceptuāla skatpunkta komerciālais a nav šīs preču zīmes iztēles elements, kas radītu atkāpi no terminoloģijas, kas tiek izmantota konkrētās sabiedrības daļas ikdienas valodā, proti, vārda "pay". Interneta un informātikas kontekstā, kas it īpaši tiek uzsvērts sakarā ar pievienoto vārdu "web", vidusmēra patērētājs netiek mudināts pievērst īpašu uzmanību komerciālajam a, kura figuratīvais aspekts ir vienīgi stilizēts burta "a" variants (skat. iepriekš šī sprieduma 39. punktu). Turklāt prasītāja atzina, ka vārds "p@y" var tikt pielīdzināts vārdam "pay", kas nozīmē "maksāt".

50 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka Apelāciju padome būtībā varēja pamatoti secināt, ka angliski runājošā konkrētās sabiedrības daļa reģistrācijai pieteiktās preču zīmes gan atsevišķi pa to elementiem, gan kopumā uztver kā kartes, kas vai nu ļauj piekļūt par maksu informātikas vai elektroniskajam komunikāciju tīklam, tādam kā internets, vai ļauj veikt elektroniskos maksājumus saistībā ar komerciāliem darījumiem, kas veikti ar tāda tīkla starpniecību.

51 Ņemot vērā, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, ir jāpārbauda, vai minētajām preču zīmēm ir pietiekama atšķirtspēja saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 9., 36. un 38. klasē.

Par reģistrācijai pieteikto preču zīmju atšķirtspēju saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem

Ievada apsvērumi

52 Vispirms ir jāatgādina, ka it īpaši apzīmējumiem, kas tiek vispārīgi izmantoti attiecīgo preču un pakalpojumu tirdzniecībā, nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, jo tiek uzskatīts, ka tie nav spējīgi pildīt preču zīmes pamatfunkciju, proti, identificēt preces vai pakalpojuma komerciālo izcelsmi, lai patērētājs, kas iegādājas ar preču zīmi aptverto preci vai pakalpojumu, varētu izdarīt atkārtotu pirkumu, ja ir gūta pozitīva pieredze, vai izvairīties no tā, ja ir gūta negatīva pieredze, attiecīgo preču vai pakalpojumu nākamās iegādāšanās gadījumā (skat. iepriekš šī sprieduma 32. punktā minēto judikatūru).

53 Pēc tam ir jāatgādina, ka saistībā ar attiecību raksturu starp, no vienas puses, apzīmējumiem "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" un, no otras puses, attiecīgajām precēm un pakalpojumiem Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 30.–37. punktā būtībā konstatēja, ka vidusmēra patērētājs reģistrācijai pieteiktās preču zīmes galvenokārt uztver kā minēto preču un pakalpojumu komerciālu prezentāciju, kurai ir reklāmas raksturs un kura šim patērētājam neļauj identificēt to komerciālo izcelsmi. Tomēr ir jākonstatē, ka attiecīgās preces un pakalpojumi, kas ietilpst Nicas nolīguma 9., 36. un 38. klasē, ir ļoti dažādi un ietilpst dažādās preču un pakalpojumu grupās un kategorijās.

54 Šajā sakarā no Tiesas judikatūras par valsts iestāžu pienākuma norādīt pamatojumu apjomu izriet, ka atteikuma pamatojumi, kas izklāstīti Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 3. pantā, ir piemērojami pēc analoģijas šajā lietā, tādēļ ka šīs tiesību normas normatīvais saturs ir būtībā identisks Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta saturam (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedumu lietā T-128/07 *Suez*/ITSB (*Delivering the essentials of life*), Krājumā nav publicēts, 33. punkts, un 2008. gada 2. aprīļa spriedumu lietā

T-181/07 *Eurocopter*/ITSB (“STEADYCONTROL”), Krājumā nav publicēts, 42. punkts; skat. arī iepriekš 37. punktā minēto spriedumu lietā *Develey*/ITSB, 91. un 92. punkts), — ka, no vienas puses, absolūto atteikuma pamatojumu izvērtēšana ir jāveic saistībā ar katru no precēm vai pakalpojumiem, saistībā ar kuru ir lūgts reģistrēt preču zīmi, un ka, no otras puses, lēmumam, ar kuru kompetentā iestāde atsaka preču zīmes reģistrāciju, principā ir jābūt pamatotam saistībā ar katru no minētajām precēm vai pakalpojumiem. Tiesa ir precizējusi, ka šis pienākums norādīt pamatojumu izriet arī no pamatprasības, lai visi iestāžu lēmumi, ar kuriem tiek atteikta tiesību, kas ir atzītas Kopienu tiesībās, izmantošana, varētu tikt pārbaudīti tiesā, lai nodrošinātu šo tiesību efektīvu aizsardzību, un tādējādi šai pārbaudei ir jāattiecas uz pamatojumu tiesiskumu. Tomēr, ciktāl tas pats atteikuma pamatojums ir sniegts attiecībā uz vienu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kompetentā iestāde var veikt tikai vispārēju vērtējumu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem (Tiesas 2007. gada 15. februāra spriedums lietā C-239/05 *BVBA Management, Training en Consultancy*, Krājums, I-1455. lpp., 34.–37. punkts).

55 Tomēr ar ITSB iespēju norādīt vispārēju pamatojumu saistībā ar absolūta atteikuma pamatojuma piemērošanu attiecībā uz preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu nedrīkst neievērot pienākuma norādīt pamatojumu mērķi atbilstoši EKL 253. pantam un Regulas Nr. 40/94 73. panta pirmajam teikumam, saskaņā ar kuru lēmumu, ar kuru tiek noraidīta Kopienas preču zīmes reģistrācija, ir paredzēts pakļaut efektīvai pārbaudei tiesā (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2007. gada 21. novembra spriedumu lietā T-111/06 *Wesergold Getränkeindustrie*/ITSB — *Lidl Stiftung* (“VITAL FIT”), Krājumā nav publicēts, 62. punkts). Tādēļ ir jāizvirza prasība, lai starp attiecīgajām precēm un pakalpojumiem būtu pietiekami tieša un konkrēta saikne tādā ziņā, ka tie veido preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, kas ir pietiekami homogēna, lai ļautu ITSB veikt tādu vispārēju pamatojumu (šajā sakarā un pēc analoģijas skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. decembra spriedumu lietā T-392/04 *Gagliardi*/ITSB — *Norma Lebensmittelfilialbetrieb* (“MANŪ MANU MANU”), Krājumā nav publicēts, 91. un 92. punkts). Tomēr vienīgi fakts, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ietilpst vienā un tajā pašā Nicas nolīguma klasē, šajā sakarā nav pietiekams, jo šajās klasēs bieži vien ir liela preču vai pakalpojumu daudzveidība, kas ne obligāti norāda uz pietiekami tiešu un konkrētu saikni starp šīm precēm un pakalpojumiem.

56 Turklāt pamatojuma neesamība vai nepietiekamība ir būtiskas formas prasības pārkāpums EKL 253. panta nozīmē un ir uzskatāma par absolūtu pamatu, kurš Kopienu tiesai ir jāizvirza pēc savas ierosmes (skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 17. aprīļa spriedumu lietā T-389/03 *Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg.*/ITSB — *Pelikan* (Pelikāna attēlojums), Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, II-58.* lpp., 85. punkts un tajā minētā judikatūra).

57 Saistībā ar šiem principiem ir jāpārbauda, vai Apelāciju padome ir pietiekami izvērtējusi un pamatojusi to, ka reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm nav atšķirtspējas saistībā ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem. Ņemot vērā faktu, ka principā ir pietiekama minimāla atšķirtspēja, lai nepiemērotu atteikuma pamatojumu, kas paredzēts Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā (Pirmās instances tiesas 2007. gada 13. jūnija spriedums lietā T-441/05 *IVG Immobilien*/ITSB ("I"), Krājums, II-1937. lpp., 42. punkts), ir vēl jo vairāk svarīgi, ka ITSB ievēro šo pienākumu norādīt pamatojumu saistībā ar visām minētajām precēm un pakalpojumiem.

Par precēm, kas tiek sauktas par "atmiņas kartēm vai kartēm ar mikroprocesoru, magnētiskajām kartēm, identificēšanas magnētiskajām kartēm vai identificēšanas magnētiskajām kartēm ar mikroprocesoru, maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskajām kartēm vai maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskajām kartēm ar mikroprocesoru", "magnētiskajiem datu nesējiem" un "priekšapmaksas mehānismiem televīzijas aparātiem", kas ietilpst 9. klasē

58 Ir jāatgādina, ka apstrīdēto lēmumu 32. un 33. punktā Apelāciju padome būtībā konstatēja, ka saistībā ar precēm, kas tiek sauktas par "atmiņas kartēm vai kartēm ar mikroprocesoru, magnētiskajām kartēm, identificēšanas magnētiskajām kartēm vai identificēšanas magnētiskajām kartēm ar mikroprocesoru, maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskajām kartēm vai maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskajām kartēm ar mikroprocesoru, magnētiskajiem datu nesējiem un priekšapmaksas mehānismiem televīzijas aparātiem", kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē, reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, apskatītas kopumā, var kalpot, lai apzīmētu gan šīs preces kā tādas, gan to mērķi, jo šīs preces ir "viedkartes". Turklāt Apelāciju padome uzskata, ka no vidusmēra patērētāja viedokļa saistība ar interneta tīklu ir šo preču, kuru specifiskā

un obligātā funkcija ir nodrošināt komunikācijas un informācijas nosūtīšanas pakalpojumu realizēšanu tiešsaistē un pirkuma darījumu realizēšanu no attāluma, īpašība, pat to būtiska pazīme.

59 Šajā sakarā, pirmkārt, ir jānorāda, ka tiktāl, ciktāl šīs preces izpaužas tādas kartes formā, kurai ir magnētiskā svītra, mikroprocesors vai mikroshēma, kas var ierakstīt vai pārraidīt informāciju ar datu nolasīšanas un apstrādes ierīci (ciparu), kas nav pierādīts saistībā ar "magnētiskajiem datu nesējiem" (skat. šī sprieduma 63.–65. punktu), minētās preces sakarā ar to līdzīgajām, pat identiskajām pazīmēm un funkcijām veido homogēnu preču grupu. Pirmkārt, tās ļauj nosūtīt tajās ierakstīto informāciju un datus komunikāciju tīklā, tādā kā internets, kabeļu vai satelītu tīklā pakalpojumu sniedzējam, it īpaši interneta piekļuves sniedzējam, telekomunikāciju pakalpojumu vai telepakalpojumu sniedzējam, lai tam ļautu identificēt to turētāju, kā arī tā piekļuves tiesības. Otrkārt, šīs kartes ļauj to turētājam, vajadzības gadījumā par samaksu, piekļūt attiecīgajam komunikāciju tīklam, lai nosūtītu, saņemtu vai ierakstītu citu informāciju un datus, un veikt noteiktus darījumus tiešsaistē, ieskaitot elektroniskos maksājumus, iepērkoties no attāluma (šajā sakarā skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā "SURFCARD", 64. punkts). Tas tā ir arī saistībā ar "priekšapmaksas mehānismiem televīzijas aparātiem" tiktāl, ciktāl šie mehānismi, tādi kā dekoders vai maksas televīzijas programmu uztveršanas ierīce kabeļu vai satelītu tīklā, ir aprīkoti gan ar tādu karti (bieži vien sauktu par "viedkarti" ["smartcard"]), gan ar iespēju ievietot šo karti, lai atļautu maksas pieeju tādam tīklam.

60 Līdz ar to Apelāciju padome varēja apstrīdēto lēmumu 33. punktā pamatoti secināt, ka vārdiskajiem apzīmējumiem "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" ir tieša un konkrēta saikne ar šīm kartēm. Tikai tas fakts vien, ka Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 32. punktā bija kvalificējusi šīs kartes kā "viedkartes", nevar ietekmēt tās vērtējuma pamatotību, jo šīm kartēm var būt tādas pašas iezīmes un funkcijas kā magnētiskajām kartēm un tām bieži vien var būt magnētiskā josla, un nav obligāti, ka

vidusmēra patērētājs var nošķirt vienas no otrām, kā arī nošķirt to dažādās pazīmes un funkcijas (šajā sakarā skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā "SURFCARD", 65. punkts).

61 Fakts, ka Apelāciju padome tādējādi veica vērtējumu, kas galvenokārt attiecās uz reģistrācijai pieteikto preču zīmju aprakstošo raksturu saistībā ar attiecīgo preču pazīmēm un funkcijām, nevar apgāzt šo secinājumu. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka pastāv acīmredzama pārklāšanās starp attiecīgajām absolūto atteikumu piemērošanas jomām, kuri izklāstīti Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktā, un kas it īpaši nozīmē, ka vārdiskām preču zīmēm, kas apraksta preču vai pakalpojumu pazīmes, šī fakta dēļ var nebūt atšķirtspējas saistībā ar šīm pašām precēm vai pakalpojumiem, neatkarīgi no citiem iemesliem, kas var pamatot atšķirtspējas neesamību (šajā sakarā skat. Tiesas 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-265/00 *Campina Melkunie*, *Recueil*, I-1699. lpp., 18. un 19. punkts, un iepriekš 31. punktā minēto spriedumu lietā *Eurohypo*/ITSB, 54. un 69. punkts).

62 Līdz ar to pamats, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, ir jānoraida tiktāl, ciktāl tas attiecas uz precēm, kas tiek sauktas par "atmiņas kartēm vai kartēm ar mikroprocesoru, magnētiskajām kartēm, identificēšanas magnētiskajām kartēm vai identificēšanas magnētiskajām kartēm ar mikroprocesoru, maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskajām kartēm vai maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskajām kartēm ar mikroprocesoru", "magnētiskajiem datu nesējiem" un "priekšapmaksas mehānismiem televīzijas aparātiem", kas ietilpst Nicas nolīguma 9. klasē.

63 Otrkārt, saistībā ar precēm, kas tiek sauktas par "magnētiskajiem datu nesējiem", ir jāatgādina, ka Apelāciju padome, no vienas puses, apstrīdēto lēmumu 32. punktā uzskatīja, ka tie arī ir viedkartes, un, no otras puses, apstrīdēto lēmumu 33. punktā uzskatīja, ka specifiskā un obligātā šo preču funkcija ir nodrošināt komunikāciju un informācijas nosūtīšanas pakalpojumu realizēšanu tiešsaistē, kuri ir nepieciešami, lai veiktu pirkumu darījumus no attāluma. Savos rakstveida dokumentos ITSB piebilda, ka šīm precēm var būt kartes forma un tās var ļaut maksas piekļuvi internetam vai citam komunikāciju tīklam.

64 Neatkarīgi no jautājuma, vai Apelāciju padome varēja vienīgi sniegt šādu vispārēju pamatojumu, no 9. klasē ietilpstošo preču saraksta, kurā "atmiņas kartes vai kartes ar mikroprocesoru, magnētiskās kartes" un "magnētiskie datu nesēji" paredzēti kā atsevišķas preces un kā tas izklāstīts reģistrācijas pieteikumā, izriet, ka, izņemot, ja tiek pierādīts pretējais, šādi datu nesēji parasti nav viedkartes un tām obligāti nav minēto karšu iezīmes un funkcijas, kādas tās ir aprakstītas šī sprieduma 59. punktā. Tādēļ ITSB kompetencē ir pierādīt, ka šiem datu nesējiem var būt kartes forma, ka tiem var piemist tās būtiskās pazīmes un ka konkrētā sabiedrības daļa tos arī tā uztver, un šajā sakarā iesniegt konkrētas norādes, pat konkrētus pierādījumus, ko tā nav izdarījusi. Tas ir vēl jo vairāk nepieciešams, jo šķiet mazticams, ka vidusmēra patērētājs var saistīt kartes pazīmes ar cieto disku vai ar audiovizuālo magnētisko lentu (šajā sakarā skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā "SURFCARD", 71. un 72. punkts).

65 Tā kā no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa reģistrācijai pieteikto preču zīmju nozīme ir maksājumu karte elektronisko darījumu veikšanai, it īpaši internetā vai lai tam piekļūtu par maksu, ir jāuzskata, ka šajā lietā Apelāciju padome nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka vārdiskie apzīmējumi "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" nav spējīgi veikt preču zīmes pamatfunkciju, proti, norādīt komerciālo izcelsmi precēm, kuras sauc par "magnētiskajiem datu nesējiem".

66 Tādēļ ir jāapstiprina pamats, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz minētajām precēm.

Par citām precēm, kas ietilpst 9. klasē

67 Saistībā ar tādām 9. klasē ietilpstošajām precēm, kādas minētas šī sprieduma 8. punktā, Apelāciju padome būtībā apstrīdēto lēmumu 30. un 31. punktā vispārēji konstatēja, ka, ņemot vērā faktu, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes galvenokārt mudina patērētāju pirkt attiecīgās preces un izmantot attiecīgos pakalpojumus, lai ar kartes palīdzību

veiktu maksājumus tiešsaistē, šo visu preču specifiskā un obligātā funkcija ir nodrošināt telekomunikāciju pakalpojumu un banku un finanšu pakalpojumu realizēšanu, kuri nepieciešami šādu maksājumu veikšanai.

68 Tomēr, pamatojoties uz šo ļoti vispārējo un neskaidro pamatojumu un ņemot vērā šī sprieduma 8. punktā minēto preču lielo daudzveidību un dažādību, kuru būtiskās pazīmes nav aprakstītas apstrīdētajos lēmumos, nav iespējams pārbaudīt, vai pastāv pietiekami tieša un konkrēta saikne starp šīm dažādajām precēm un kartēm, kurām ir 59. punktā aprakstītās funkcijas un pazīmes, lai tādējādi noskaidrotu, vai runa ir par homogēnu preču grupu, kas var būt tāda vispārēja pamatojuma, kāds izklāstīts apstrīdēto lēmumu 30. un 31. punktā, priekšmets.

69 Apstrīdētajos lēmumos nav pat minimāla pamatojuma saistībā ar, no vienas puses, iemesliem, kuru dēļ Apelāciju padome uzskatīja, kas šīm precēm tomēr ir kopējas pazīmes ar šī sprieduma 62. punktā minētajām precēm, kas pamatotu to klasificēšanu homogēnā grupā, un saistībā ar, no otras puses, apzīmējumu "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" atšķirtspējas neesamību tieši sakarā ar šīm precēm. Katrā ziņā vispārējais to apgalvoto funkciju, kas ietver telekomunikāciju pakalpojumu un banku un finanšu pakalpojumu realizēšanas nodrošināšanu, kuri nepieciešami, lai veiktu maksājumu operācijas tiešsaistē ar kartes palīdzību, apraksts ir acīmredzami neatbilstīgs saistībā ar tādām precēm kā "fotogrāfiskie, kinematogrāfiskie, signalizācijas, kontroles (pārbaudes) aparāti un instrumenti", "ieraksta diski, elektroniskie plānotāji, tirdzniecības automāti, videolentes; bankas automāti, biļešu automāti, kontu izrakstu automāti, kontu izvilkumu automāti; kameras (kinematogrāfiskie aparāti), videokameras", "videokasetes, lasāmatmiņas kompaktdiski, svītrkodu nolasītāji, kompaktdiski (audio-video), optiskie kompaktdiski, viltotās naudas detektori, disketes", "telefona aparāti, televīzijas aparāti", kuru funkcijas un pazīmes var ļoti atšķirties. Šajā sakarā nekonkrētais arguments, ko ITSB izvirzīja tiesas sēdē un saskaņā ar kuru šīs preces ir kā, piemēram, kamera "webcam", aksesuāri, kas nepieciešami, lai ar kartes palīdzību veiktu darījumus informātikas tīklā, nevar, pat pieņemot, kas tas ir pamatots, — ko ITSB turklāt nav pamatojis saistībā ar citām attiecīgajām 9. klasē ietilpstošajām precēm — kompensēt šo pamatojuma trūkumu apstrīdētajos lēmumos, jo ITSB tiesvedības gaitā nevar izvirzīt papildu pamatojumu lēmumam, kuram nav pamatojuma saskaņā ar EKL 253. pantu (Tiesas 2005. gada 28. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un

C-213/02 P *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, Krājums, I-5425. lpp., 463. punkts; skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-374/94, T-375/94, T-384/94 un T-388/94 *European Night Services* u.c./Komisija, *Recueil*, II-3141. lpp., 95. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā sakarā skat. arī Pirmās instances tiesas 2005. gada 18. janvāra spriedumu lietā T-93/02 *Confédération nationale du Crédit mutuel*/Komisija, Krājums, II-143. lpp., 126. punkts).

70 Līdz ar to vispārējais pamatojums, kas izklāstīts apstrīdēto lēmumu 30. un 31. punktā, neatbilst šī sprieduma 54. punktā minētajā judikatūrā noteiktajām EKL 253. panta un Regulas Nr. 40/94 73. panta pirmā teikuma prasībām, jo šis pamatojums neļauj pakļaut apstrīdētos lēmumus efektīvai pārbaudei tiesā par Apelāciju padomes vērtējuma, kas veikts par reģistrācijai pieteikto preču zīmju atšķirtspējas neesamību saistībā ar Nicas nolīguma 9. klasē ietilpstošajām attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, tiesiskumu.

71 Tādēļ saskaņā ar šī sprieduma 56. punktā minēto judikatūru [Pirmās instances tiesai] pēc savas ierosmes ir jāizvirza absolūtais pamats par pamatojuma neesamību un šajā ziņā jāatceļ apstrīdētie lēmumi.

Par 36. un 38. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem

— Apstrīdēto lēmumu pamatojuma atgādinājums

72 Saistībā ar vērtējumu un pamatojumu, kas izklāstīts apstrīdētajos lēmumos, par apzīmējumu “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” atšķirtspējas neesamību saistībā ar Nicas nolīguma 36. un 38. klasē ietilpstošajiem attiecīgajiem pakalpojumiem

ir jāatgādina, ka vispirms Apelāciju padome minēto lēmumu 34. punktā vispārēji konstatēja, ka šiem apzīmējumiem saistībā ar šajās klasēs ietilpstošajiem pakalpojumiem ir tīri informatīvs un veicinošs raksturs, kas ir šķērslis tam, ka attiecīgā sabiedrības daļa šos apzīmējumus uztvers kā šo pakalpojumu komerciālās izcelsmes norādi, kuriem visiem galvenais vai papildu priekšmets ir elektronisko komunikāciju pakalpojumi, it īpaši interneta, intraneta un ekstraneta tīklos, kā arī tiešsaistes pakalpojumi bankas, finanšu un apdrošināšanas jomā.

73 Pēc tam Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 35. punktā uzskatīja, ka vārdiskie apzīmējumi "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" saistībā ar 36. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem pauž skaidru informatīvu ziņojumu, proti, ka saistībā ar minētajiem pakalpojumiem informācija var tikt saņemta vai operācijas var tikt veiktas no attāluma, pateicoties maksājumu kartei, kas pieslēgta internetam un vispārīgāk — informātikas tīklam. Saistībā ar 38. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 36. punktā konstatēja, ka šiem pakalpojumiem, kas saistīti ar visiem elektroniskās informācijas pārsūtīšanas līdzekļiem, ir tieša saikne ar interneta tīkla funkcionēšanu un izmantošanu un vispārīgāk — ar jaunajām informācijas tehnoloģijām. Tādēļ no vidusmēra patērētāja viedokļa spēja veikt maksāšanas operācijas tīklā ar viedkartes palīdzību ir šo pakalpojumu iezīme.

74 Visbeidzot, Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 37. punktā secināja, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes, apskatītas kopumā, tiek galvenokārt uztvertas kā attiecīgo preču un pakalpojumu komerciālā prezentācija, un ka to galvenā, ja ne vienīgā funkcija ir norādīt attiecīgajam patērētājam, ka tas ir sastapies ar preci vai pakalpojumu, kas ļauj ar kartes palīdzību veikt maksāšanas operācijas tiešsaistē.

— Par 36. klasē ietilpstošajiem “kredītkaršu pakalpojumiem” un “debetkaršu pakalpojumiem”

75 Saistībā ar 36. klasē ietilpstošajiem “kredītkaršu pakalpojumiem” un “debetkaršu pakalpojumiem” ir jākonstatē, ka tie tieši attiecas uz šī sprieduma 62. punktā apskatītajām kartēm. Saskaņā ar to, kā tika nospriedusi Pirmās instances tiesa (šajā sakarā skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā “SURFCARD”, 75. un 76. punkts), šiem pakalpojumiem ir ļoti dažāds un sarežģīts raksturs. Pirmkārt, tajos ietilpst pakalpojumi, ko sniedz bankas kartes izdevējbanka saviem klientiem, lai tiem ļautu izmantot šo karti, vajadzības gadījumā ar komunikāciju tīkla starpniecību. Otrkārt, tie arī aptver ļoti daudzveidīgus citus pakalpojumus, kas sniegti saistībā ar daudzām atšķirīgām komerciālām attiecībām, proti, attiecībām starp izdevējbankām, dažādu tīklu pārvaldītājiem, kam ir uzticēts kompensēt veiktos maksājumus, un komersantiem, pie kuriem klients var maksāt ar savu karti. Tādēļ šie pakalpojumi ir skaidri jānošķir no karšu kā tādu iezīmēm un funkcijām, kādas tās ir aprakstītas šī sprieduma 59. punktā, tiktāl, ciktāl tie pārsniedz vienu komerciālu bilaterālu attiecību starp izdevējbanku un patērētāju.

76 Tomēr Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 35. punktā pamatoti izvirzīja, tiesa, diezgan abstraktā un vispārējā veidā, būtisku kopīgu visu šo pakalpojumu iezīmi, būtībā konstatējot, ka tie it īpaši attiecas uz operācijām, kas veiktas no attāluma ar maksājumu karti, kura pieslēgta internetam, un vispārīgāk — uz informātikas tīklu, saistībā ar kuriem vārdiskie apzīmējumi “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” sniedz skaidru informatīvu ziņojumu.

77 Ņemot vērā to kopīgās iezīmes un mērķus, kas saistīti ar informātikas un interneta jomu, ir jāuzskata, neraugoties uz to dažādo un sarežģīto raksturu, ka šie pakalpojumi var tikt klasificēti pietiekami homogēnā pakalpojumu grupā un līdz ar to var būt šāda vispārēja pamatojuma priekšmets. Tāpat, ņemot it īpaši vērā reģistrācijai pieteikto preču zīmju komponentes “payweb” un “p@yweb”, kas norāda maksāšanas funkciju ar elektronisko vai informātikas komunikāciju tīklu starpniecību, Apelāciju padome varēja pamatoti secināt, ka parasti informēts, uzmanīgs un apdomīgs patērētājs uztver

šīs preču zīmes kā kopumu, kas nav atraujams no kartēm un ar tām saistītajiem pakalpojumiem, kas vērsti uz to, lai šim patērētājam ļautu veikt ar šo karšu palīdzību maksāšanas operācijas tiešsaistē.

78 Tādējādi Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 37. punktā pamatoti varēja uzskatīt, ka vārdiskie apzīmējumi "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" var tikt galvenokārt uztverti kā attiecīgo preču un pakalpojumu komerciālā prezentācija, jo šie apzīmējumi konkrētajai sabiedrības daļai norāda, ka tā ir sastapusies ar preci vai pakalpojumu, kas tai ļauj ar kartes palīdzību veikt maksāšanas operācijas tiešsaistē. Tiešas un konkrētas saiknes pastāvēšana no šīs sabiedrības daļas viedokļa starp, no vienas puses, reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm un, no otras puses, 36. klasē ietilpstošajiem "kredītkaršu pakalpojumiem" un "debetkaršu pakalpojumiem" ļauj uzskatīt, ka šo preču zīmju funkcija ir komerciāli prezentēt minētos pakalpojumus, un secināt, ka tām nav atšķirtspējas saistībā ar minētajiem pakalpojumiem.

79 Līdz ar to Apelāciju padome pietiekami pamatoja apstrīdēto lēmumu un pareizi piemēroja Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tā atteica reģistrēt pieteiktās preču zīmes saistībā ar "kredītkaršu pakalpojumiem" un "debetkaršu pakalpojumiem", kas ietilpst Nicas nolīguma 36. klasē.

— Par citiem 36. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem

80 Saistībā ar citiem 36. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem vispirms ir jākonstatē, ka tiem nav tikpat tiešas un konkrētas saiknes ar šī sprieduma 62. punktā apskatītajām kartēm kā "kredītkaršu pakalpojumiem" un "debetkaršu pakalpojumiem", jo tie pārstāv plašu komerciālo darījumu klāstu, kuri ietilpst nekustamo īpašumu, apdrošināšanas, banku, finanšu un informātikas nozarēs, kuru zināma radniecība tomēr ir jāatzīst. Pēc tam ir jāatgādina, ka no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa ir pietiekami, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes norāda uz konkrētu attiecīgo pakalpojumu funkciju vai pazīmi, lai konstatētu, ka tām nav atšķirtspējas. Tomēr šiem visiem pakalpojumiem ir kopīga pazīme vai pat priekšmets, proti, komerciālo darījumu realizācija iepriekš minētajās nozarēs, ieskaitot maksājumus ar karti un to vajadzības gadījumā veicot

elektroniski. Šajos apstākļos var uzskatīt, ka saistībā ar vispārējā pamatojuma norādīšanu šos pakalpojumus var uzskatīt par tādiem, kas ietilpst homogēnā grupā. Tādēļ apstrīdēto lēmumu 35. punktā izklāstītais pamatojums, saskaņā ar kuru operācijas saistībā ar attiecīgajiem pakalpojumiem var tikt iegūtas un realizētas no attāluma ar maksājumu karti, kas pieslēgta internetam un vispārīgāk — informātikas tīklam, ir, protams, īss, bet pietiekams, lai Pirmās instances tiesai ļautu pārbaudīt šajā sakarā tiesiskumu.

81 No vidusmēra patērētāja viedokļa pastāv pietiekami tieša un konkrēta saikne starp, no vienas puses, vārdiskajiem apzīmējumiem “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” un, no otras puses, konkrētas visu citu 36. klasē ietilpstošo pakalpojumu iezīmes, proti, iespējas veikt ar karti maksājumu operācijas no attāluma vai elektroniski saistībā ar komerciālajiem darījumiem, kas ietilpst nekustamo īpašumu, apdrošināšanas, banku, finanšu un informātikas nozarēs. Tādēļ ir jākonstatē, ka šie apzīmējumi var būt vienkārša šo pakalpojumu komerciāla prezentācija, kas ļauj secināt, ka šiem apzīmējumiem nav atšķirtspējas saistībā ar minētajiem pakalpojumiem.

82 Tomēr ir jāprecizē, ka vārdisko apzīmējumu “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” atšķirtspējas neesamība var tikt konstatēta vienīgi tiktāl, ciktāl šī sprieduma 80. punktā izklāstīto pakalpojumu sniegšana prezumē tādas kartes, kā veselības apdrošināšanas kartes, izmantošanu. Kaut gan šie pakalpojumi var tikt sniegti neatkarīgi no kartes, šiem apzīmējumiem nav pietiekami tiešas un konkrētas saiknes ar šiem pakalpojumiem, ņemot vērā, ka šai sabiedrības daļai būtu jāveic sarežģīta analīze, lai to konstatētu. Tādēļ reģistrācijai pieteikto preču zīmju atšķirtspējas neesamība attiecas vienīgi uz 36. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kas, kā, piemēram, “kredītkaršu pakalpojumi” un “debetkaršu pakalpojumi”, pieprasa kartes izmantošanu vai ir saistīti ar kartes izmantošanu (šajā sakarā un pēc analoģijas skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā “SURFCARD”, 82. punkts).

83 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka Apelāciju padome pietiekami pamatoja apstrīdētos lēmumus un pareizi piemēroja Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tā atteica reģistrēt pieteiktās preču zīmes saistībā ar visiem attiecīgajiem pakalpojumiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 36. klasē.

— Par 38. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem

84 Saistībā ar 38. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kas tiek saukti par "telekomunikācijām, sakariem ar datoru terminālu palīdzību, informāciju telekomunikāciju jomā, e-pastu, ziņojumu pārsūtīšanu, ziņojumu un attēlu pārsūtīšanu ar datoru palīdzību, satelītpārraidi, informācijas pārraidi interneta, intraneta un ekstraneta tīklos, informātiskās interaktīvās informācijas pārraides pakalpojumiem, datu bāzē ietvertās informācijas pārraidi, starptautiskajiem datu pārraides pakalpojumiem starp tīklā esošām informātikas sistēmām, informācijas pārraidi tiešsaistē", ir jānorāda, ka, tāpat kā, piemēram, 36. klasē ietilpstošie "kredītkaršu pakalpojumi" un "debetkaršu pakalpojumi", šie pakalpojumi ietilpst homogēnā pakalpojumu grupā, kas ir tieši saistīta ar informātikas un interneta jomu. Turklāt no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa tiem ir tieša un konkrēta saikne ar vārdiskajiem apzīmējumiem "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" tiktāl, ciktāl šie apzīmējumi it īpaši apzīmē ar interneta vai citu komunikāciju tīklu starpniecību datu nosūtīšanas funkciju, piemēram, lai veiktu pirkumu no attāluma ar tāda tipa karti, kādas ir aprakstītas šī sprieduma 59. punktā. Iespēja piekļūt internetam vai citiem komunikāciju tīkliem ar kartes palīdzību un tur veikt datu pārraides operācijas vai citus darījumus tiešsaistē, tādus kā pirkumi vai maksājumi no attāluma, ir kopīga šo pakalpojumu iezīme. Šajā sakarā, kā tas tika norādīts šī sprieduma 60. punktā, tikai tas fakts vien, ka Apelāciju padome balstīja savu analīzi uz "viedkartēm", nevar apgāzt šī vērtējuma pamatotību (šajā sakarā un pēc analoģijas skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā "SURFCARD", 79. un 80. punkts).

85 Tādēļ Apelāciju padome apstrīdēto lēmumu 37. punktā pamatoti uzskatīja, ka konkrētā sabiedrības daļa uztver vārdiskos apzīmējumus “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” kā tādus, kas apzīmē nenošķiramu karšu un pakalpojumu kopumu, kuri šai sabiedrības daļai ļauj veikt maksājumu operācijas tiešsaistē. Līdz ar to reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nepilda pamatfunkciju identificēt attiecīgo pakalpojumu komerciālo izcelsmi.

86 Tomēr ir jāprecizē, ka vārdisko apzīmējumu “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” atšķirtspējas neesamība var tikt konstatēta vienīgi tiktāl, ciktāl šī sprieduma 84. punktā apskatītie pakalpojumi prezumē faktisku kartes izmantošanu. Ja šie pakalpojumi var tikt sniegti neatkarīgi no kartes, šiem apzīmējumiem nav pietiekami tiešas un konkrētas saiknes ar šiem pakalpojumiem, ņemot vērā, ka šai sabiedrības daļai būtu jāveic sarežģīta analīze, lai to konstatētu. Tādēļ reģistrācijai pieteikto preču zīmju atšķirtspējas neesamība attiecas vienīgi uz 38. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kas, kā, piemēram, 36. klasē ietilpstošie “kredītkaršu pakalpojumi” un “debetkaršu pakalpojumi”, pieprasa kartes izmantošanu vai ir saistīti ar kartes izmantošanu.

87 Šajos apstākļos, tā kā pakalpojumu, kas ietilpst 38. klasē un kas apskatīti šī sprieduma 84. punktā, sniegšana pieprasa kartes izmantošanu, Apelāciju padome pamatoti konstatēja, ka vārdiskie apzīmējumi “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” nav pietiekami atšķirtspējīgi saistībā ar minētajiem pakalpojumiem. Tādēļ iebildums par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu ir jānoraida tiktāl, ciktāl atteikts reģistrēt pieteiktās preču zīmes saistībā ar minētajiem pakalpojumiem.

88 Tomēr saistībā ar citiem 38. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, proti, tiem, ko sauc “informācijas (ziņu) aģentūras, it īpaši banku nozarē, radiokomunikācijas, telefona komunikācijas, sūtījumu ekspedīcija, sūtījumu pārsūtīšana, televīzijas programmu pārraidīšana, radio pārraides, televīzijas pārraides, telekomunikācijas aparātu noma, ziņojumu nosūtīšanas aparātu noma, telefonu noma, mobilā radiotelefonija, telefona pakalpojumi”, apstrīdētajos lēmumos nav pat vismazākā pamatojuma saistībā ar

iemesliem, kādēļ Apelāciju padome uzskata, ka šie pakalpojumi un šī sprieduma 84. punktā apskatītie pakalpojumi ietilpst homogēnā grupā, kas varētu pamatot vispārēja pamatojuma norādīšanu, kāds tas ir izklāstīts apstrīdēto lēmumu 36. un 37. punktā. Turklāt šajos lēmumos arī netiek sniegts skaidrojums, kas ļautu pārbaudīt, vai ir pamatots Apelāciju padomes vērtējums, saskaņā ar kuru vārdiskie apzīmējumi "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" nav pietiekami atšķirtspējīgi tieši saistībā ar šiem citiem pakalpojumiem.

89 Tomēr, lai gan apstrīdēto lēmumu 36. punktā izklāstītais pamatojums — saskaņā ar kuru attiecīgie pakalpojumi attiecas uz visiem elektroniskās informācijas pārsūtīšanas līdzekļiem un šiem pakalpojumiem ir tūlītēja saikne ar interneta tīkla funkcionēšanu un izmantošanu un vispārīgāk — ar jaunajām informācijas tehnoloģijām, līdz ar ko iespēja veikt maksājumu operācijas šajā tīklā ar viedkartes palīdzību ir šo pakalpojumu iezīme — ir atbilstošs saistībā ar šī sprieduma 84. punktā apskatītajiem pakalpojumiem, tas tā nav obligāti saistībā ar citiem 38. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem. Katrā ziņā šajā pamatojumā saistībā ar vārdiskajiem apzīmējumiem "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" nav izklāstīti iemesli, kuru dēļ šiem pakalpojumiem no parasti informēta, uzmanīga un apdomīga patērētāja viedokļa ir pietiekami tieša un konkrēta saikne ar maksājumiem tiešsaistē, kas veikti ar karti.

90 Turklāt papildu arguments, ko ITSB izvirzīja tiesvedībā un saskaņā ar kuru tas atzina, ka internets ļauj saņemt radiopārraides, televīzijas pārraides, kā arī veikt telefona komunikācijas, ir jebkurā gadījumā neefektīvs, jo šajā stadijā ITSB nevar izvirzīt papildu pamatojumu lēmumam, kuram nav pamatojuma saskaņā ar EKL 253. pantu (skat. šī sprieduma 69. punktā minēto judikatūru).

91 Līdz ar to Apelāciju padome nav pietiekami pamatojusi, ka reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm, iespējams, nav pietiekamas atšķirtspējas saistībā ar 88. punktā apskatītajiem pakalpojumiem. Šajā sakarā apstrīdēto lēmumu 36. un 37. punktā

norādītais vispārējais pamatojums neatbilst EKL 253. panta un Regulas Nr. 40/94 73. panta pirmā teikuma prasībām, jo tas neļauj pakļaut minētos lēmumus efektīvai pārbaudei tiesā.

92 Tādēļ saskaņā ar šī sprieduma 56. punktā minēto judikatūru [Pirmās instances tiesai] pēc savas ierosmes ir jāizvirza absolūtais pamats par pamatojuma neesamību un šajā ziņā jāatceļ apstrīdētie lēmumi.

Atteikuma pamatojuma neizvirzīšana Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē

93 Tā kā Apelāciju padome nebalstīja apstrīdētos lēmumus uz absolūto atteikuma pamatojumu, kas izklāstīts Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā un kas attiecas uz reģistrācijai pieteikto preču zīmju aprakstošo raksturu, un prasītāja lūdz vienīgi atcelt apstrīdētos lēmumus (skat. šī sprieduma 14. punktu), Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošana nav šī strīda priekšmets minētās regulas 63. panta nozīmē un līdz ar to tiesiskuma kontroles, kas Kopienu tiesai ir jāveic šajā gadījumā, priekšmets (šajā sakarā skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā “SURFCARD”, 85. punkts un tajā minētā judikatūra).

94 Tādēļ prasītājas argumenti par reģistrācijai pieteikto preču zīmju aprakstošā rakstura iespējamo neesamību ir neefektīvi un Pirmās instances tiesai tie nav jāizvērtē.

95 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka ir jāapstiprina pamats, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, un jāatceļ apstrīdētie lēmumi tiktāl, ciktāl tajos ir nolemts, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nav atšķirtspējīgas saistībā ar:

— tādām 9. klasē ietilpstošajām precēm, kādas ir izklāstītas šī sprieduma 2. punktā, izņemot "atmiņas kartes vai kartes ar mikroprocesoru, magnētiskās kartes, identificēšanas magnētiskās kartes vai identificēšanas magnētiskās kartes ar mikroprocesoru, maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes vai maksājumu, kredīta vai debeta magnētiskās kartes ar mikroprocesoru" un "priekšapmaksas mehānismus televīzijas aparātiem";

— pakalpojumiem, ko sauc par "informācijas (ziņu) aģentūrām, it īpaši banku nozarē, radiokomunikācijām, telefona komunikācijām, sūtījumu ekspedīciju, sūtījumu pārsūtīšanu, televīzijas programmu pārraidīšanu, radio pārraidēm, televīzijas pārraidēm, telekomunikācijas aparātu nomu, ziņojumu nosūtīšanas aparātu nomu, telefonu nomu, mobilo radiotelefoniju, telefona pakalpojumiem", kas ietilpst 38. klasē.

Par tiesāšanās izdevumiem

96 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Šajā

lietā, ņemot vērā daļējo apstrīdēto lēmumu atcelšanu un it īpaši prasītājas prasījumu par tiesāšanās izdevumiem neesamību, ir jānolemj, ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 10. jūlija lēmumu (Lieta R 119/2007-1) un 2007. gada 12. septembra lēmumu (Lieta R 120/2007-1) tiktāl, ciktāl ar tiem tiek atteikts kā Kopienas preču zīmes reģistrēt vārdiskos apzīmējumus "P@YWEB CARD" un "PAYWEB CARD" saistībā ar fotogrāfiskiem, kinematogrāfiskiem, signalizācijas, kontroles (pārbaudes) aparātiem un instrumentiem; aparātiem skaņas vai attēla ierakstīšanai, pārraidei, vai reproducēšanai; ieraksta diskiem, elektroniskiem plānotājiem, tirdzniecības automātiem, videolentēm; bankas automātiem, biļešu automātiem, kontu izrakstu automātiem, kontu izvilkumu automātiem; kamerām (kinematogrāfiskie aparāti), videokamerām; videokasetēm, lasāmatmiņas kompaktdiskiem, svītrkodu nolasītājiem, kompaktdiskiem (audio-video), optiskiem kompaktdiskiem, viltotās naudas detektoriem, disketēm, magnētiskajiem datu nesējiem, optiskiem datu nesējiem, video ekrāniem, aparātiem informācijas apstrādei, sakaru aparātiem, saskarnēm (informātikas), lasītājiem (informātikas), programmatūru (ierakstītas programmas), monitoriem (datorprogrammas), datoriem, datoru perifērijas iekārtām, ierakstītām datorprogrammām, ierakstītām operētājsistēmas programmām (datoriem), radiotelefoniem, uztvērējiem (audio, video), telefona aparātiem, televīzijas aparātiem, laika uzskaites aparātiem, pārraidītājiem (telekomunikāciju), centrālām [datu] apstrādes vienībām (procesori), kas ietilpst 9. klasē, kā arī**

saistībā ar pakalpojumiem, ko sauc par informācijas (ziņu) aģentūrām, it īpaši banku nozarē, sakariem ar datoru terminālu palīdzību, radiokomunikācijām, telefona komunikācijām, sūtījumu ekspedīciju, sūtījumu pārsūtīšanu, televīzijas programmu pārraidīšanu, radio pārraidēm, televīzijas pārraidēm, telekomunikācijas aparātu nomu, mobilo radiotelefoniju, telefona pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) *La Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE)* un ITSB sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 20. maijā.

Priekšsēdētājs